

Številka: U-A26-12001/2016-15
Datum: 14.2.2017

Opr. št: I U 1816/2016 -18

UPRAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE
Fajfarjeva 33
1001 LJUBLJANA

TOŽEČA STRANKA:

REPUBLIKA SLOVENIJA, Ministrstvo za zunanje zadeve, Prešernova cesta 25, Ljubljana, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo, Šubičeva 2, Ljubljana po državni pravobranilki Katji Drnovšek Jarc

TOŽENA STRANKA:

REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška cesta 59, Ljubljana

STRANKA Z INTERESOM
(po 19. členu ZUS-1):

PETER GOLOB, Ulica Milana Majcna 49a, Ljubljana

VLOGA

tožeče stranke

Tožeča stranka izpodbija navedbe stranke po 19. členu ZUS-1, Petra Goloba (v nadaljnjem besedilu: stranka), v odgovoru na tožbo z dne 20. 1. 2017, v kolikor se z njimi izrecno ne strinja, vztraja pri svojih navedbah iz tožbe in dodaja kot sledi:

XI.

Tožeča stranka vztraja pri tožbenih navedbah, da iz objav na spletnem blogu stranke z dne 1. 8. 2016 in pozneje izhaja njen namen, da zahtevane informacije javnega značaja uporabi za zlonamerno in zavestno ustvarjanje napačnega vtisa o dejanjih ali razmišljanju teh oseb, ki pri običajno razumnem človeku ali pri ciljni publiku res lahko povzroči napačen ali popačen vtis o določeni osebi ali njenih ravnanjih, za zmanjševanje njihovega ugleda, za zlonamerno oziroma nedobroverno poseganje v čast in dobro ime teh oseb.

Tožeča stranka tako ponovno kot neresnične in žaljive izpodbija navedbe, da je vodja pravne službe Boštjan Pucelj prejemal izdatne finančne nagrade, saj imenovani nikoli ni prejemal dodatka za stalno pripravljenost in le dvakrat v obdobju od 1.1.2015 do 31.1.2016 dodatek za povečan obseg dela (enkrat v višini 9%, drugič pa v višini 10% osnovne plače), pri čemer je imel v tem obdobju velik presežek ur. Žaljive in neresnične so tudi navedbe, da je omenjeni javni uslužbenec "s svojimi samovoljnimi pravnimi interpretacijami zaslužen za marsikatero protizakonito ravnanje vodstva MZZ in posledično škodo za državni proračun", kajti ne le da gre pri slednjem za subjektivno mnenje stranke, ki ga ni potrdil noben pristojen državni organ, gre tudi za zavajajoče in nepopolne informacije. Tožeča stranka v zvezi z navedenim pojasnjuje, da je med stranko v vlogi upnika in tožečo stranko v vlogi dolžnika potekal izvršilni postopek glede izvršitve dveh pravnomočnih sodb, pri čemer je tožeča stranka zaprosila za mnenje Državno pravobranilstvo Republike Slovenije, ali iz izvršilnih naslovov, s katerimi je razpolagala stranka, izhaja njena upravičenost zahtevati plačo za delo v tujini ("devizno plačo") v času nezakonite odpovedi pogodbe o zaposlitvi. Delovna skupina treh državnih pravobranilcev je izdelala pisno stališče in sprejela sklep, iz katerega med drugim izhaja, da "Ministrstvo za zunanje zadeve tožniku Petru Golobu za čas po 9. 4. 2002 upoštevajoč izvršilne naslove, s katerimi tožnik trenutno razpolaga, ni zavezana izplačati razlik v plači, katerih obračun bi temeljil na devizni plači kot primerjalnem elementu, saj takšna obveznost tožene stranke izrecno ne izhaja iz izreka nobene pravnomočne sodbe.". Stališča Ministrstva za zunanje zadeve in Državnega pravobranilstva so bila glede omenjenega vprašanja popolnoma usklajena, zato je popolna neresnica, da je šlo za samovoljne pravne interpretacije vodje pravne službe Pucelja. Zanje bi dejansko šlo, če bi ravnal v nasprotju s stališčem treh državnih pravobranilcev, kar je zahtevala stranka. Upoštevajoč dejstvo, da je bila stranka z omenjenim pisnim stališčem Državnega pravobranilstva seznanjena, so njene navedbe na blogu z dne 1.8.2016 brez dvoma neresnične, zlonamerne in neupravičeno posegajo v čast in dobro ime javnega uslužbenca.

Zlonamerne in neresnične so tudi navedbe o tem, da je vodja kabineta Vlasta Vivod "tesna prijateljica" ministra Karla Erjavca, s čimer stranka namiguje na intimno razmerje, s tem pa grobo posega v pravico do družinskega življenja in pravico do zasebnosti iz 8. člena Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in 35. člena Ustave Republike Slovenije. V zvezi navedbami, da je Ana Polak Petrič hči ustavnega sodnika (kar drži), pa stranka pri običajno razumnem bralcu zavestno ustvarja napačen oziroma popačen vtis, da jo je Vlade Republike Slovenije na položaj visoke predstavnice Republike Slovenije za nasledstvo imenovala zaradi sorodstvenih vezi in ne zaradi izobrazbe in strokovne usposobljenosti, saj stranka denimo zavestno zamolči podatek, da je Ana Polak Petrič doktorica prava in habilitirana docentka za mednarodno pravo. Še posebej pa so obrekljive, neresnične in šikanozne navedbe stranke v njenem zapisu na blogu z dne 18. 10. 2016, da se pri izplačilih dr. Ani Polak Petrič "ne zastavlja le vprašanje arbitrarnosti samega določanja

višin tovrstnih nagrad privilegiranim posameznikom, mimo kakršnih koli v naprej predpisanih kriterijev, temveč tudi eventualni vpliv na ustavnega sodnika, ki ga s tovrstnim izdatnim financiranjem njegovega najožjega sorodnika pridobi izvršilna veja oblasti oz. vladajoča elita".

Dokaz:

- Dopis Državnega pravobranilstva RS št. M2-A28-22/2009-6-T z dne 13. 5. 2009;
- Spletna stran: <http://www.evro-pf.si/imenik/ana-polak-petric/>;
- Zapis iz spletnega bloga prosilca z dne 18. 10. 2016 (že v spisu).
-

XII.

Tožeča stranka se brez zadržkov strinja, da je v odprti družbi javna in utemeljena kritika, z navedbo argumentov in brez žalitev, zaželena in cenjena. Vendar teh elementov pri strankinih zapisih ni mogoče najti. Mnogo pa je žaljivih, neresničnih, nepopolnih in zavajajočih navedb o posameznikih (ne le uslužbencev Ministrstva za zunanje zadeve), ki ne delujejo oziroma ravnajo v skladu z interesi ali pričakovanji stranke. Sklicevanje stranke, da enako počnejo novinarji, je neprimerno, saj stranka ni novinar, njeni zapisi ne dosegajo profesionalne ravni novinarskih del, poleg tega pa novinarje zavezujejo pravila poklicne etike, ki jih stranka ne upošteva.

Tožeča stranka v zvezi z vprašanjem javnosti plač javnih uslužbencev še dodaja, da že iz navedb stranke izhaja, da tožeča stranka ne skriva plač javnih uslužbencev, saj jih je posredovala novinarjem, Sindikatu slovenskih diplomatov in drugim prosilcem, kajti v teh primerih ni ugotovila, da bi bili javni uslužbenci podvrženi šikaniranju, obrekovanju in žaljivim obdolžitvam, kot se to dogaja pri javnih zapisih stranke o omenjenih javnih uslužbencih.

Glede na navedeno je tožba utemeljena in tožeča stranka vztraja pri svojem tožbenem zahtevku.

REPUBLIKA SLOVENIJA